

Дро, и рече мѣ: като Стхождахъ, мѣжъ на торгъ за Ѡ-
 ризъ, ритна ме ѣдинъ конь, що то паднахъ и иъгубихъ
 испра та. За това собрахъ тамъ пзрсть, и донесохъ а
 иъуба, за да а пресеємъ и найдемъ аспра та. Тымъ дѣ-
 ламъ бѣднѣи мѣжъ чѣвши, повѣрова, и зема самъ да
 ее пзрсть та, што то напраши си и брада та.

Ѡтъ ты оубо дѣланіа познай, Ѡ царю, защо ко-
 едны те (дѣволіи) и оумышленіа та женски никой не
 заложе да разѣмѣе. Тога царь чѣвши тымъ дѣмы, оу-
 троти скомъ та ирость, и повелѣ пакъ да не оубиватъ
 сына мѣ.

Стхожда пакъ жена та при царя.

Лѣкава та же жена на четвѣртый день предстана
 (на)къ предъ царя, и ножъ дѣржащи въ рака та си, ре-
 че мѣ: ако нещешъ, Ѡ царю, да Ѡтмстишь мене Ѡтъ твое-
 го сына, сосъ томъ ножъ ще се оубіемъ: и надѣемсе на
 акого, защо ще побѣдимъ зломысленниковъ твоихъ фи-
 лософовъ и совѣтниковъ разѣмъ, какво то се случи и ѣдному
 царскому сыну сосъ бащиного мѣ философа и совѣтника.

Повѣствованіе жены.

ѣдинъ царь имаше ѣдного сына, и Ѡбрѣчи (сгоди го),
 а глѣдъ дщера та дръгаго царя. Баща та прочее мо-
 авнѣи възвѣсти зетовому бащѣ и рече: испрати зета
 ки при мене, за да направимъ свадьба та, и да се взр-
 го пакъ при тебе. И така царь испрати сына си, давъ
 и мѣ и наймѣдраго си совѣтника, за да иде сосъ
 да въ го, и да го пази Ѡтъ секаквы приключеніа. Слѣдѣ-
 та юще оубо пзтъ философъ и царскій сынъ, Ѡжеднеха на
 бтидѣно место много, гдѣ то не маше дръга вода, Ѡсквенъ
 та, инъ кладенецъ, кой то имаше таково ѣстество, що то,
 ть; ой то мѣжъ се напываше Ѡтъ Ѡнама вода, аѣте преобра-
 онесе авашесе и бываше жена. И това ѣстество Ѡныма воды